

Олександр КОРОЛЬ

“ТІ, ЩО ПРИЙШЛИ, ХОЧУТЬ ПРАЦЮВАТИ”

Світлана Максименко: *Олександр, чому Ви вирішили позбутися своєї успішної акторської кар’єри, яку розпочинали після закінчення Університету культури у Києві (я досі пам’ятаю Вашу “Землю” Кобилянської у Коломийському театрі імені Озаркевича), та стати режисером?*

Олександр Король: По-перше, я не збирався позбуватися акторської професії в жодному разі. В Коломиї я працював відразу черговим режисером. Виробнича необхідність вимагала від мене також і акторських робіт. Це було корисно: режисер може випробувати себе в “бою”, на сцені.

С. М.: *Як Ваш акторський досвід допомагає (чи заважає інколи) у режисерській практиці?*

О. К.: [сміється] Він допомагає і заважає одночасно...

С. М.: *Коли допомагає, а коли заважає?*

О. К.: Допомагає, насамперед, у репетиційному періоді. Я дуже люблю на сцені погратися, але тільки на репетиції.

С. М.: *Тобто, використовуєте метод показу?*

О. К.: Так, я обов’язково виходжу на сцену, але не вимагаю, щоб за мною хтось щось повторював. Просто до вербальних зауважень додаю й візуальні, і тоді людина може побачити, принаймні, якісь важливі мізансцени, котрі несуть певну інформацію. От тоді бажано вийти і показати...

Я розумію: є багато “граючих тренерів”. У мене це забирає час на основну діяльність і відволікає від режисури. Тому в Дрогобицькому театрі я не грав жодної ролі. За винятком термінового вводу, коли актор захворів, і я вийшов на сцену, десь там, в масовці. Але це випадок, не більше. Весь свій час я присвячую тільки режисури.

Олександр Васильович КОРОЛЬ (нар. 1980 р. у Києві). Після закінчення Київського національного університету культури і мистецтв 2002 року розпочав свою режисерську діяльність в Коломийському драматичному театрі ім. І. Озаркевича. Від 2005 р. працює у Львівському академічному обласному музично-драматичному театрі ім. Юрія Дрогобича. Від 2007 р. – головний режисер цього театру. Ставив вистави у театрах Маріуполя, Луганська. “Дракон” Є. Шварца відзначено дипломом XVI регіонального фестивалю театрів України “Прем’єри сезону” (Івано-Франківськ); “Леді Макбет...” М. Лєскова – дипломом за оригінальне та високохудожнє втілення п’єси на Першому регіональному фестивалі сучасної драматургії “Театральна осінь – 2007” (м. Хмельницький). О. Король – лавреат VI Міжнародного фестивалю театрального мистецтва “Театр. Чехов. Ялта” (2013).

Олександр Король – яскравий представник сучасної молоді української режисури, успішно працює в державному репертуарному театрі. За час роботи у Львівському академічному обласному музично-драматичному театрі ім. Юрія Дрогобича здійснив понад 30 різножанрових постановок, засвідчивши універсальність свого таланту та вміння поєднувати у сценічному мистецтві “красиве і корисне”. Наша розмова відбулась напередодні 80-річчя Театру ім. Юрія Дрогобича.

Міністерство культури України
Департамент з питань культури Львівської обласної адміністрації
Львівський академічний обласний музично-драматичний театр ім. Юрія Дрогобича

Тарас Метик

ДРОГОБИЦЬКА ГОЛГОФА

трагедія

Режисер-постановник та музичне оформлення - Олександр Король
Художник-постановник - засл. художник України Ярослав Данилів
Художник з костюмів - Юлія Гнатенко
Балетмейстер - Сергій Дмитрієв

У виставі звучать твори вокальної формації "Пікардійська терція"
Вистава випущена за фінансового сприяння Львівської обласної державної адміністрації, Львівської обласної ради, департаменту з питань культури, національностей та релігій Львівської ОДА та Дрогобицької міської ради

Головний режисер театру - Олександр Король
Директор-художній керівник театру, заслужений діяч мистецтв України - Микола Гнатенко

дизайн: Ю. Гнатенко

Міністерство культури України
Департамент з питань культури Львівської обласної адміністрації
Львівський академічний обласний музично-драматичний театр ім. Юрія Дрогобича

Іван Франко

УКРАДЕНЕ ЩАСТЯ

драма з сільського життя

Головний режисер театру - Олександр Король
Директор - художній керівник театру, заслужений діяч мистецтв України - Микола Гнатенко

дизайн: Ю. Гнатенко

С. М.: Не шкодуєте?

О. К.: Не шкодую, мені цікава моя професія.

С. М.: Ви закінчували режисуру?

О. К.: Так, режисура театральна, у Дмитра Семеновича Чайковського [заслужений артист України, український режисер, актор, педагог, професор. Був одним зі співorganizatorів і багатолітнім професором кафедри театральної режисури КНУКіМ. Викладав дисципліни: "Режисура і майстерність актора", "Основи драматургії", "Історія режисури" – С. М.]

С. М.: Який етап роботи над виставою для Вас є найцікавішим або найулюбленишим в репетиційному процесі?

О. К.: Перший прогон найцікавіший.

С. М.: Чому?

О. К.: Саме в першому прогоні можна подивитись, що ж ми натворили [сміється]. На репетиціях воно ніби все гарно складається, всі грають ідеально, супер, краса! Приходиш додому, за столом в тебе така картинка гарна виходить, а потім дивишся на першому прогоні і думаєш: "Господи, що ми набудували тут?!" Тому прогон – це неочікуване, цікаве, як своєрідна прем'єра.

С. М.: А відсікати, викидати знахідки у процесі репетицій, не шкода?

О. К.: Ні. Якщо в цьому є потреба, то чому б не відсікти?

Міністерство культури України
Департамент з питань культури Львівської обласної адміністрації
Львівський академічний обласний музично-драматичний театр ім. Юрія Дрогобича

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ - ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Тунджер Джордженолу
переклад Олександра Кучми

ЛАВИНА

Драма на 2 дії

• Режисура та музичне оформлення – Олександр Король •
• Сценографія – Ярослав Данилів •
• Художник з костюмів – Юлія Гнатенко •

Головний режисер театру – Олександр Король
Директор-художній керівник театру, заслужений діяч мистецтв України – Микола Гнатенко

С. М.: Тобто, Вам позбуватися зайвого, як у Родена, – це нормальний процес?

О. К.: Так, дуже легко

С. М.: Наскільки Вам вдалося реалізувати свої режисерські амбіції під час роботи у Дрогобичі?

О. К.: Впевнений, що не до кінця, маю багато планів. Завжди з'являються якісь нові ідеї, нові форми, котрі ще не випробували. Наприклад, минулого року ми, крім вистав у театрі, замахнулись на кіно і випустили художній повнометражний ігровий фільм “Дрогобицька Голгофа”, яким відкривався кінофестиваль “Корона Карпат”. Досить цікава робота, абсолютно неочікувана. Ми й не думали, що взагалі колись зможемо за кіно взятись. Адже там і фінансові труднощі були, але все-таки пішли на це. Залучили – понад триста учасників, це був новий досвід для всіх: для мене, акторів, театру, для Дрогобича. Цікаві нові форми, експерименти ми продовжуємо. Щойно відбулася прем'єра мого другого художнього фільму “Легенда виникнення міста Стрий”. Знову відкриваємо своїм фільмом фестиваль “Корона Карпат” у Трускавці.

С. М.: Ваша репертуарна афіша дуже універсальна: від філософської притчі Євгена Шварца (пам'ятаю й досі Вашого розкішного “Дракона”) – до творів Антуана де Сент Екзюпері, Івана Франка, Михайла Старицького, Марка Кропивницького, Тетяни Іващенко... Про що це свідчить? Про те, що Ви, як професіонал, можете поставити все абсолютно, чи про те, що інколи доводиться поступатись своїми творчими амбіціями заради вимог репертуарної політики театру та виробничої необхідності? Якою повинна бути частка компромісу творчого его?

О. К.: П'ятдесят на п'ятдесят. Без виробництва такий театр, як наш, навряд чи зможе існувати. Але попри всі вимоги певного репертуару завжди є можливість, навіть з того, чого не хочеться ставити, знайти краще. І працювати над тим матеріалом, який був би, принаймні, до душі. Драматургії багато різної. Звичайно, виникають певні проблеми при виборі, хочеться поставити он ту виставу, але мусиш брати іншу. Але все не так уже й сумно, мені здається. Як Ви правильно зазначили, цей репертуар настільки різнобарвний, що дає можливість випробувати тебе. А найцікавіше для мене, хай як парадоксально це там звучить, коли береш низькопробну драматургію, зробити (і це своєрідний іспит) з “газети” виставу. І таке трапляється, іноді виходять навіть неочікувано цікаві речі. Колись, подивившись мою виставу, Федір Миколайович Стригун сказав: “Господи, скільки ми такого всього переграли? Для чого? Але люди сміються, плачуть над тією виставою, людям подобається”... В цьому – парадокс. Ми ставимо драму чи трагедію, мали би плакати на сцені, але ми сміємося. І не завжди зрозуміло, чому люди сприймають це якось інакше. Але більшість драматургії, яку обираємо до постановки, все-таки не намагаємося підлаштовувати під глядача.

С. М.: Справді, оця низькопробна драматургія, яка “годує” багато сучасних театрів, виявляється власне іспитом

Міністерство культури України
Департамент з питань культури Львівської обласної державної адміністрації
Львівський академічний обласний музично-драматичний театр ім. Юрія Дрогобича

Тунджер Джодженоглу
Переклад Олександра Кучми

ВЕРТОЛІТ

сатирична катастрофа на 2 дії

7

НОВИНИ: прем'єра відбулася 27 грудня 2015 року

7

Режисура та музичне оформлення - Олександр Король
Сценографія - Ярослав Данилів
Художник з костюмів - Юлія Гнатенко

Головний режисер театру - Олександр Король
Директор - художній керівник театру, заслужений діяч мистецтв України - Микола Гнатенко
фото В. Ониськів
дизайн: Ю. Гнатенко

Міністерство культури України
Департамент з питань культури Львівської обласної державної адміністрації
Львівський академічний обласний музично-драматичний театр ім. Юрія Дрогобича

Тетяна Іващенко

EMPTY TRASH

балет - модерн

Режисер - постановник та візуалізація - Влад Сорочкін
Балетмейстер - постановник та музичне оформлення - Сергій Дмитрієв
Сценографія та костюми - Юлія Гнатенко

Головний режисер театру - Олександр Король
Директор - художній керівник театру, заслужений діяч мистецтв України - Микола Гнатенко

фото: В. Ониськів, дизайн: Ю. Гнатенко

для акторів і режисера. Як з такого сирцю зробити роль і створити образ? Виходячи з цього, що Вам дав або забрав театр? Чого навчив?

О. К.: Найперше, Дрогобицький театр навчив мобілізуватись, тому що в наших спартанських умовах інакше не можна. Шалений темпоритм у роботі, гастрольна діяльність усією Україною, за її межами. Тому такий життєвий ритм мобілізує або викидає з театру, тут лише два варіанти: або – або ...

С. М.: Вас він мобілізував?

О. К.: Мене мобілізував. І в цьому є великий плюс, тому що коли з'являється зараз під час карантину повно часу, театр нікуди не їде, відчуваєш себе як на якомусь ювілеї. Але гонитва темпоритмічна, внутрішня, залишається... Я вважаю, що це плюс. Розумію й режисерів, які ставили "Фауста" шість років, і не поставили... Не буду називати прізвищ... Можна ж і так працювати, а можна ставити півтора – два місяці активно.

С. М.: А що забрав театр?

О. К.: Не знаю, я ніколи над цим не замислювався, тому що я себе досить комфортно почуваю у цьому театрі, і сказати, що в мене він щось забрав, не можу.

С. М.: Чого навчив, виходячи з набутого досвіду?

О. К.: Це дуже складне запитання... Воно, напевно, стосується так само всієї драматургії, що ми попередньо про неї говорили. Навчив відшукувати якісь речі, які в тій драматургії не закладає автор, як він плується у "свідченнях"... Але все ж таки ти наче витягаєш головне з неї, вмєш відрізнити низькопробне від потужного.

С. М.: Ви дуже активно працюєте. Дрогобицький театр, певно, є рекордсменом за кількістю виїздів, гастрольних поїздок. У кожному театрі існує конфлікт поколінь, який надто загострюється в умовах поїздок. Ви, напевно, є сполучною ланкою між середнім і наймолодшим акторським поколінням театру. Якщо такий конфлікт існує, то яким чином Вам вдається його подолати?

О. К.: Якщо брати в якнайширшому розумінні, то конфлікту у нас в театрі просто немає. Ми добираємо драматургію таким чином, щоб основна ланка акторів театру могла працювати. І щоб кожен був на своєму місці. Не може старша артистка грати Джульєтту... І просто немає самого предмету конфлікту. Для того, щоб його не було, відповідно формується репертуар і обираються п'єси. Якщо десь щось і виникає (не без цього), то це на якомусь побутовому рівні, і про це по театру навіть чутки не ходять. Я з трупкою в досить добрих стосунках: актори до мене ставляться з довірою, прислухаються. Мені приємно це, так само і я віддаюся "на повну".

С. М.: Яка кількість акторів у трупі? Загальне число і відсоток в ньому молодих людей?

О. К.: Зараз усе дуже добре. У трупі молоді відсотків сімдесят, приходять нові. Останнім часом прибуло до нас з Одеси молоде подружжя. Молодь поповнює театр, це приємно.

С. М.: А що їх приваблює? Робота?

О. К.: Я думаю, по-різному. Хтось хоче випробувати себе в цих спартанських умовах. Когось вабить робота, хтось десь щось чув про нас. Багато різних мотивів. Плюс – наш театр забезпечує молодих акторів житлом, маємо власний гуртожиток. Можемо дозволити собі таку розкіш, і це дуже важливо.

С. М.: Які професійні та людські уроки дала Вам робота головного режисера у Дрогобицькому театрі?

О. К.: Розуміння людей.

С. М.: Вам цього бракувало?

О. К.: Воно було, але з багатьма знаками запитання. Людину треба навчитися розуміти, навчитися слухати, іноді молодій людині повз вуха пролітає багато дуже важливих речей. Прислухатися – це бути уважним до людей. до персоналу тим більше. В нашій професії без цього ніяк, адже вона особлива: актори, Ви знаєте, амбіційні люди, кожен зі своїм характером, і зрозуміти кожного, підтримати – це найважливіше, що дав мені наш Львівський академічний обласний музично-драматичний театр імени Юрія Дрогобича.

С. М.: Наскільки амбіційна і наскільки відірвана від реальності сьогоднішня молодь в театрі? Можете її охарактеризувати?

О. К.: Молодь абсолютно різна... Приходять надзвичайно талановиті, цікаві, які прагнуть, летять в театр, хочуть щось робити. Звичайно, є й такі, котрі виконують, скажімо так, роботу, але не живуть у процесі. І для них знаходиться завжди якась ніша в театрі. Ми їх намагаємося не ображати, хоча Ви розумієте, що про серйозну роботу в таких випадках мова не йде. Але потрібна і масовка, комусь же треба і канделябри виносити на сцену... Якщо всі будуть геніяльні, то хто ж стане героєм однієї репліки? Тому всі потрібні, звичайно. Але я радий, що зараз переважає талановита молодь, і ті, хто прийшов, хочуть працювати, з ними цікаво. І розширюються можливості театру.

С. М.: Дякую за Ваш досвід і за розмову.

*Розмовляла Світлана Максименко,
Розшифрування тексту – Тетяна Банах*